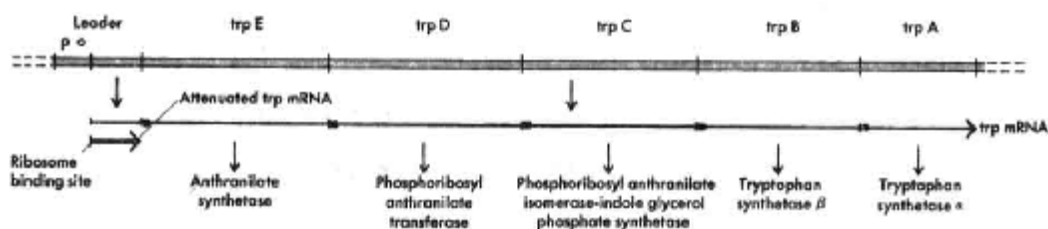

تنظیم اپرونهاي بيوسنتز اسيدهاي آمينه از طريق ختم سنتز mRNA در

ناحیه‌ای قبل از ژنهای ساختمانی صورت می‌گیرد

ابتدا تصور می‌شد که سنتز پنج آنزیم اپرون تریپتوفان (*trp*) بوسیله یک سدکننده تنظیم می‌شود ولی

نکته مهم این است که رونویسی پنج ژن فوق تنها زمانی لازم است که مقدار تریپتوفان کم باشد (شکل 1).

شکل 1: اپرون تریپتوفان. در این شکل رابطه ژنهای رهبر و ساختمانی نشان داده شده است.

بنابراین تریپتوفان نه تنها بعنوان یک القا کننده، بلکه بعنوان یک مولکول کمک سدکننده عمل می‌کند.

در این صورت تریپتوفان با اتصال به سدکننده مخصوص خود فعال می‌شود و در نتیجه می‌تواند به اپراتور اپرون

خود متصل شده، مانع رونویسی از آن گردد. وقتی غلظت تریپتوفان کم باشد، اپراتور *trp* آزاد است و در نتیجه

سنتز mRNA از پروموتور شروع می‌شود ولی به محض آنکه سنتز یک مولکول mRNA تریپتوفان شروع شد،

لزوماً سنتز تا آخر اپرون پیش نمی‌رود بلکه سنتز اکثر مولکولهای mRNA فوق حتی پیش از آنکه رونویسی

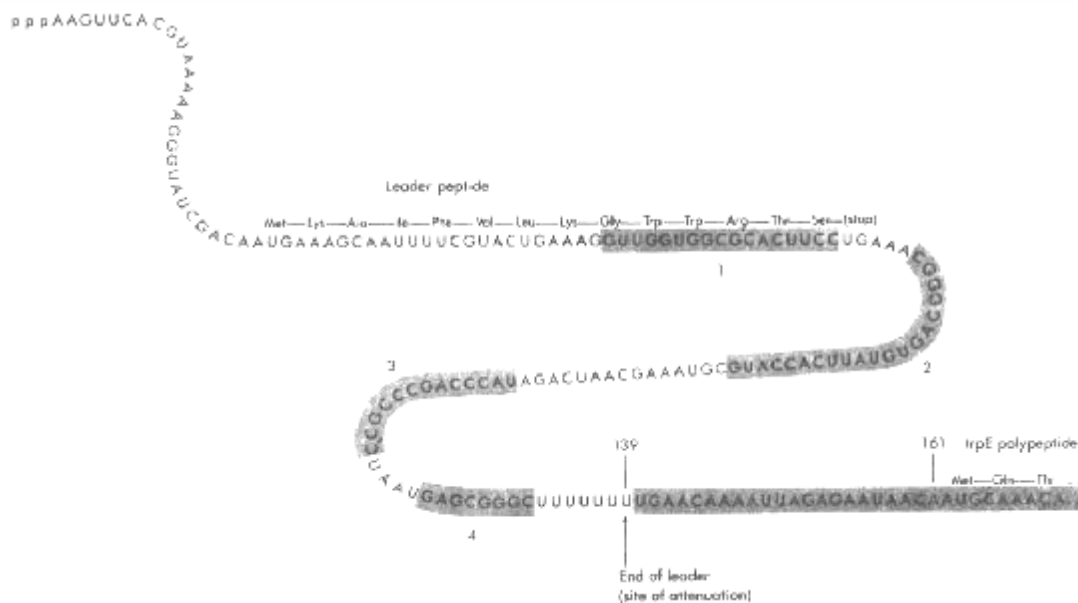
اولین ژن *trp* (*trpE*) شروع شود، متوقف می‌شود و تنها در صورتی که علامتی وجود داشته باشد که نشان دهد

مقدار تریپتوفان در سلول کم است رونویسی تا آخر ادامه می‌یابد.

با بررسی توالی انتهای 5 مولکول mRNA اپرون تریپتوفان نشان داده شد که قبل از آنکه RNA پلی‌مراز

به اولین کدون ژن *trpE* برخورد کند، RNA ای بطور 161 نوکلئوتید از پروموتور تریپتوفان ساخته می‌شود

(شکل 2).

شکل 2: توالی نوکلئوتیدی RNA رهبر اپرون *trp*

نزدیک انتهای توالی فوق و قبل از شروع ژن *trpE* علامتی برای ختم رونویسی وجود دارد که قسمتی

بشکل حلقه سنجاق سری تشکیل شده است و پس از آن 8 یوریدین قرار می‌گیرد (حلقه فوق در اثر جفت شدن

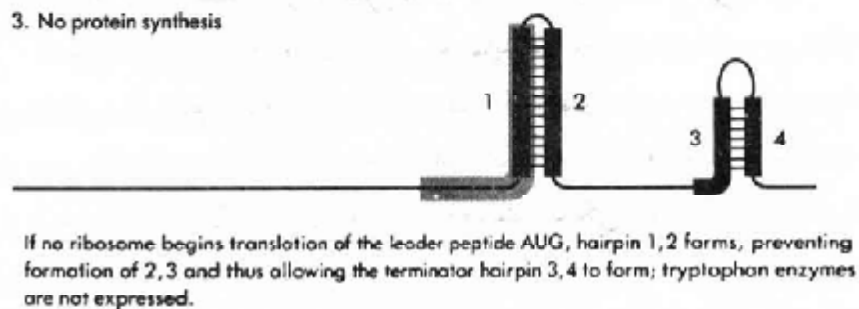
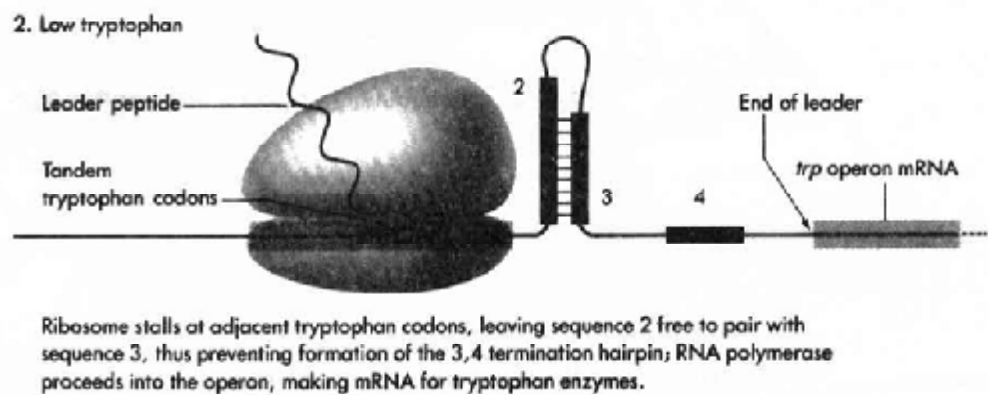
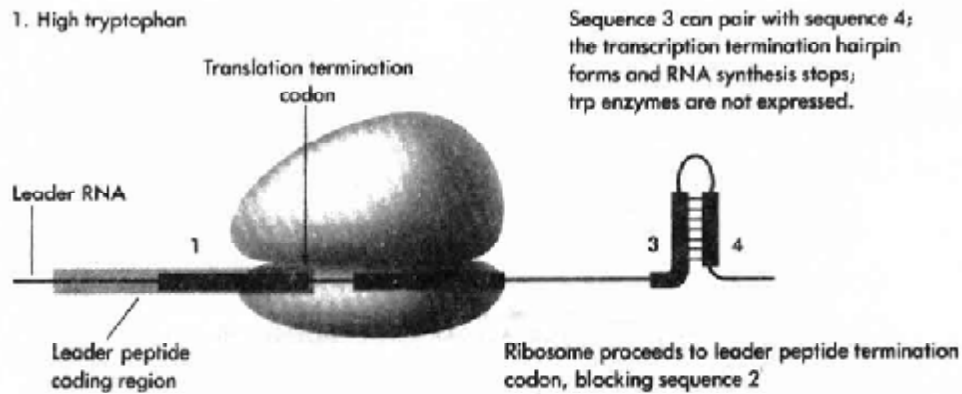
نواحی 3 و 4 شکل 2 بوجود آمده است). در این ناحیه که بنام تضعیف کننده خوانده می‌شود، سنتز RNA معمولاً

(و شاید همیشه) متوقف شده، RNA رهبری بطول 139 نوکلئوتید ساخته می‌شود. هنگامیکه غلظت سلولی

تریپتوفان کم باشد توالی رهبر به سه طریق می‌تواند باعث عبور RNA پلیمراز از توالی تضعیف کننده شود. اول

اینکه علاوه بر ساختمان سنجاق سری ختم کننده، نواحی 1 و 2 توالی رهبر نیز می‌توانند شکل سنجاق سری

دیگری بوجود آورند (شکل 3).

شکل 3: چگونگی ختم رونویسی در ناحیه تضعیف کننده اپرون *trp*. تنظیم این اپرون از طریق میزان در دسترس بودن

تریپتوفان انجام می شود.

ثانیاً ناحیه 2 و 3 که مکمل هم هستند نیز می توانند حلقه دیگری بوجود آورند که مانع ایجاد حلقه ختم کننده 3 و 4 شود. ثالثاً RNA رهبر، پپتید رهبر کوتاهی بطول 14 اسید آمینه ایجاد می کند که دارای دو تریپتوفان متوالی است. با بررسی پپتیدهای رهبر اپرونهاى دیگر، اهمیت این دو تریپتوفان مشخص گردید (جدول).

جدول: پپتیدهای رهبر اپرونهاى که بوسیله تضعیف کننده کنترل می شوند و حاوی ژنهای مربوط به بیوسنتز اسیدهای آمینه هستند.

Operon	Amino Acid Sequence of Leader Peptides
Tryptophan	Met Lys Ala Ile Phe Val Leu Lys Gly Trp Trp Arg Thr Ser
Threonine	Met Lys Arg Ile Ser Thr Thr Ile Thr Thr Thr Ile Thr Ile Thr Thr Gly Asn Gly Ala Gly
Histidine	Met Thr Arg Val Gln Phe Lys His His His His His His His Pro Asp
Isoleucine-valine GEDA	Met Thr Ala Leu Leu Arg Val Ile Ser Leu Val Val Ile Ser Val Val Val Ile Ile Ile Pro Pro Cys Gly Ala Ala Leu Gly Arg Gly Lys Ala
Leucine	Met Ser His Ile Val Arg Phe Thr Gly Leu Leu Leu Leu Asn Ala Phe Ile Val Arg Gly Arg Pro Val Gly Gly Ile Gln His
Phenylalanine	Met Lys His Ile Pro Phe Phe Phe Ala Phe Phe Phe Thr Phe Pro
Isoleucine-valine B	Met Thr Thr Ser Met Leu Asn Ala Lys Leu Leu Pro Thr Ala Pro Ser Ala Ala Val Val Val Val Arg Val Val Val Val Val Gly Asn Ala Pro

*The biosynthesis of isoleucine and valine is complex. The genes are encoded in several operons, and the pathway to leucine synthesis is a branch of the valine pathway. Thus, isoleucine, valine, and leucine are all involved in attenuation of the isoleucine-valine operons. (After C. Bauer, J. Carey, L. Kasper, S. Lynn, D. Waechter, and J. Gardner in *Gene Function in Prokaryotes*, Cold Spring Harbor, 1983, p. 68, with permission.)

* بیوسنتز ایزولوسین و والین پیچیده است. ژنهای که بوسیله اپرونهاى مختلف کد می شوند. مسیر سنتز لوسین شاخه ای از مسیر والین است بنابراین ایزولوسین، والین و لوسین هر سه تحت کنترل اثر تضعیف کننده ایزولوسین - والین قرار دارند.

بعنوان مثال پپتید رهبر اپرون لوسین دارای چهار لوسین و پپتید رهبر اپرون هیستیدین واجد هفت هیستیدین متوالی می باشند.

عمل کدونهای اسیدهای آمینه فوق، توقف ریبوزوم در حال ترجمه پپتید رهبر است. بنابراین هنگامیکه تریپتوفان در محیط بسیار ناچیز باشد، tRNAهای تریپتوفان دار کمی در دسترس است و در نتیجه ریبوزوم در

ناحیه کدونهای تریپتوفان متوقف می‌شود. در این صورت *RNA* اطراف کدونهای *tRNA* نمی‌تواند شکل سنجاق سری فوق را بوجود آورد. شکل 3 عواقب عدم تشکیل شکل سنجاق سری مزبور را نشان می‌دهد. ریبوزومی که در کدون تریپتوفان متوقف شده است، بنحوی قرار می‌گیرد که ناحیه 2 و 3 بتوانند جفت شوند و در نتیجه حلقه ختم 3 و 4 تشکیل نخواهد شد و *RNA* پلیمر از توالی تضعیف کننده به سمت انتهای اپرون پیش خواهد رفت و بدین وسیله آنزیمهای اپرون سنتز خواهند شد. حال چنانچه تریپتوفان وجود داشته باشد (در نتیجه *tRNA* های شارژ شده تریپتوفان به اندازه کافی وجود داشته باشند)، هنگام عبور ریبوزوم از کدونهای تریپتوفان، ناحیه 2 پوشانده می‌شود، بنابراین حلقه ختم کننده 3 و 4 بوجود می‌آید و رونویسی در انتهای *RNA* رهبر متوقف می‌گردد. احتمال دیگر اینست که ترجمه قبل از کدونهای تریپتوفان ختم شود (بدلیل کمبود بعضی از اسیدهای آمینه دیگر) و یا نتواند شروع شود، در این صورت توالی های 1 و 2 می‌توانند جفت شوند و باز هم ساختمان حلقوی ختم کننده، مجدداً تشکیل و اپرون خاموش می‌شود. تصور برای اینست که پپتید رهبر تنها طی سنتز و برای قراردادن ریبوزوم لازم است و بلافاصله بوسیله پروتئازهای سلولی تخریب می‌گردد.

بنظر می‌رسد وجود همزمان دو سیستم تنظیم یعنی سدکنندگی و تضعیف (با توجه به مقدار تریپتوفان درون سلولی) باعث تنظیم دقیق و ایجاد پاسخ دومرحله‌ای نسبت به فقر تدریجی تریپتوفان می‌شود. پاسخ اولیه ممانعت از اتصال سدکننده است و در صورت فقر بیشتر و بکارگیری روش تضعیف، اپرون روشن می‌شود. در مورد اپرونهای اسیدهای آمینه دیگر مانند *Leu* و *his* سدکننده وجود ندارد و تنها کنترل از طریق تضعیف صورت می‌گیرد.

